

عنوان مقاله:

همه تا در آرزو رفته فراز (یک معنی ناشناخته آرزو در داستان رستم و سهراب)

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای نوین ادبی، دوره 44، شماره 3 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

ابوالفضل خطیبی - عضو هیات علمی فرهنگستان زبان و ادب فارسی

خلاصه مقاله:

بیت: همه تا در آرزو رفته فراز/ به کس بر نشد این در راز باز در مقدمه داستان رستم و سهراب یکی از ابیات دشوار و بحث انگیز شاهنامه است. درباره معنای این بیت و ترکیب در آرزو در آن تاکنون چند پیشنهاد مختلف مطرح شده است؛ از جمله: آرزو به معنای مرگ، آرزو در معنی افزون خواهی، در آرزو به معنی بالاترین حد زیاده جویی انسان برای آگاهی از راز مرگ و چیرگی بر آن. نگارنده به استناد قرآینی، معنای نیاز، احتیاج، آرزو و به طور کلی خواست طبیعی آدمی را برای آرزو پیشنهاد و بیت مورد بحث را این گونه معنا کرده است: همه آدمیان نیازهای طبیعی چون خوردن و آشامیدن و آمیزش جنسی و آرزوهای مختلف دارند که لازمه زندگی این جهانی است. چون زندگی طبیعی آدمی با ویژگی های خاص خود با مرگ- که آن نیز قواعد ویژه خود را دارد- در تضاد است، در راز مرگ بر انسان گشوده نخواهد شد.

کلمات کلیدی:

داستان رستم و سهراب، مقدمه، آرزو، نیاز و خواست طبیعی آدمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/631155>

